

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1946 til 31. Marts 1947.

Forhandlingen genoptoges.

Johs. Christiansen: Jeg vil gerne begynde med at omtale et Par lokale Forhold nede fra den Kreds, jeg er valgt i. Beboerne paa Møn har længe været underkastet meget slette Trafikforhold, ogsaa betydeligt slettere, end disse Aars særlige Vanskeligheder alene bør have Skylden for. Møn havde en Overgang faaet etableret en virkelig god Trafikordning, skabt af et privat Selskab, der ikke alene satte første Klasses Materiel ind, men ogsaa aabnede gode Forbindelser, dels til København og dels til Vordingborg, Næstved og Korsør, og Befolkningen var godt tilfreds. Saa fik D. S. B. og Kalvehavebanen Kig paa det udmærkede Foretagende. Statsbanerne tog de to Ruter, Kalvehavebanen tog Resten, og saa varede det for øvrigt ikke saa forfærdelig længe, inden Utilfredsheden hos Møns Befolkning steg Side om Side med Taksterne. Det gik her, som det saa ofte er gaaet, naar det offentlige trænger Privatdriften til Side, at Forholdene bliver daarligere og Priserne højere. Da det daglig drejer sig om et halvt Hundrede rejsende i hver Retning plus en ret betydelig Godsmængde, vil man forstaa, at Sagen har stor Betydning for Øens Befolkning, for øvrigt ogsaa i rent turistmæssig Henseende, da Møn som bekendt er et Sted, hvor Turisterne gerne tager hen. De Rutebiler, der besørger Trafikken til og fra Stege, skal nu stoppe op i Kalvehave, hvor Godset saa skal omlades og Passagererne gaa over i Toget. Dette er en irrationel Ordning, ogsaa fordi der er over 20 km at køre med Toget fra Kalvehave til Vordingborg, medens der kun vilde være 17 km, hvis Rutebilerne kunde fortsætte direkte fra Møn-Broen til Vordingborg ad Landevejen. Og saa er dette endda ikke det værste. Værre endnu er de store Forsinkelser, som fremkommer paa Kalvehavebanen, saa Passagererne mange Gange slet ikke naar Statsbanernes nord- og sydgaaende Forbindelser. Følgen heraf er, at Passagererne pænt maa vente i Vordingborg, til næste Statsbanetog afgaar.

Nu er Vordingborg en særdeles interessant og smuk By at gøre Ophold i, vel at mærke, hvis man har besluttet sig til det af egen fri Vilje, men for de rejsende, hvem et saadant Ophold er paatvunget med det Resultat, at de naar deres Bestemmelsessted flere Timer senere end beregnet, vil selv de bedste Attraktioner være en temmelig daarlig Trøst. Ingen vil fortænke Mønboerne i, at de under disse Omstændigheder spejder længselsfuldt efter en tilfredsstillende Trafikordning. Man har imidlertid ogsaa taget Sagen i sin egen Haand, hele Møns Befolkning staar praktisk talt sammen med Organisationerne søg et for nylyt nedsat Udvalg, der skal søge at løse dette Spørgsmaal. De Krav, man stiller til den kommende Trafikordning, gaar særlig ud paa, at der etableres ligesom tidligere for det første en Omnibusrute Stege—København, og for det andet en Omnibusrute Stege—Vordingborg, samt en tidssvarende Omnibuskørsel paa selve Møn, det vil sige baade til Øst-Møn og til Vest-Møn fra Stege herunder ogsaa Bogø, der jo nu er landfast med Møn. Medens man ikke har noget imod, at Ruten Stege—København Retur besørger af Statsbanerne, ønsker man meget indtrængende, at Kørselen paa Møn og Ruten til Vordingborg paa ny overgaar til Privatdrift.

Man har, som allerede antydet, saa gode Erfaringer fra tidligere, at man, og jeg synes med Rette, har mest Tro til, at Trafikken da vil blive besørget paa tilfredsstillende Maade, og jeg beder derfor den højtærede Trafikminister se med størst mulig Velvilje paa de Trafikønsker, Befolkningen paa Møn nu er i Gang med at realisere, og som jeg her har søgt at skitsere.

Dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om et andet Samfærdselsproblem. Det drejer sig om Øen Nyord, der ligger mellem Sjælland og Møn, men hørende til denne sidste Ø. Forbindelsen til og fra Nyord er ganske overordentlig primitiv. Der gaar en lille Postbaad mellem Stege og Øen, men den naturligste Forbindelse er i øvrigt knyttet til et Færgeri — man kan med god Vilje kalde det et Færgeri — mellem Nyord og Ulfhale paa Møn, idet der her er et meget smalt Farvand. Dette Færgeri besørger af to smaa Fladjoller, hvoraf den ene har Motor, medens den anden skal stages over. Bortset fra en ganske